

PARNIK Z OTROCI TORPEDIRAN

Utonilo je 83 otrok, drugih pa 210. Vihar prevrnil rešilne čolne

Sinoči je iz Londona dospelo poročilo, da je nemška podmornica 600 milj od angleškega obrežja torpedirala angleški parnik, ki je peljal otroke in druge begunce iz Anglije v Kanado.

Utonilo je najmanj 293 mož, žena in otrok in tudi kapitan, ki se je s svojim parnikom pogreznil v razburkane valove.

Otroci so bili stari od enega leta do petnajst.

Kot pravi angleška admiraliteta, je torpedo zadel parnik od strani. Mnogo otrok in drugih beguncev je bilo ubitih v posteljah.

Parnik je bil že torpediran 17. septembra v zelo hudem viharju, toda poročilo o tem je bilo objavljeno šele včeraj, ko so v neko angleško pristanišče pripeljali zadnje rešene begunce in mornarje.

Mnogo otrok je tudi pomrlo v rešilnih čolnih, ki so ostali na razburkanem morju skoro 24 ur, predno so dospeli do njih angleške bojne ladje.

Otroci so bili večinoma iz ravnih okrajev Londona.

Drugi begunski parnik torpediran

S parnikom, čegar ime ni bilo objavljeno in ki je bil torpediran 17. septembra, so bili potopljeni prvi otroci, ki so bili poslani iz Anglije v Kanado. Zadnji teden avgusta je bil torpediran holandski parnik Volendam, ki se je sicer potopil, toda z njim ni nikdo utonil, temveč so bili vsi otroci in drugi begunci s posadko vred rešeni. Tedaj je utonil samo blagajnik, ki je padel čez ograjo, ko je plezal v rešilni čoln.

HOOVER SVARI PRED DIKTATURO

Pennsylvanska univerza je praznovala dvestoletnico svojega obstanka in je v ta namen povabila kot glavnega govornika bivšega ameriškega predsednika Herberta Hooverja.

Hoover se je vabilu odzval ter je v svojem dolgem govoru razpravljaval skoro izključno le o sedanji svetovni vojni ter o njenih posledicah. Po njegovem mnenju se Združene države pod nobenim pogojem ne smejo vmešati v evropsko vojno, kajti če se vmešajo, bo enkrat za vselej odzvonilo ameriški demokraciji, in dobili bodo totalitarno diktaturo.

Hoover je prepričan, da bo v sedanji vojni zmagalet Anglija. Zmagajo ji bo pomagali brezprimerno junaštvo, s katerim se brani.

Toda mir, ki bo sledil sedanji vojni, ne bo mir v pravem pomenu besede, pač pa le nekakšno premirje. Neverjetno je namreč, da bi se po sedanji vojni začele države razorevati.

Denar bo izgubil vrednost, odplačevanje dolgo se bo vlečlo v negotled, in v med-

Politična kampanja

Poskusno glasovanje napoveduje Rooseveltovo zmago

Znani mesečnik "Fortune Magazine" vodi poskusno glasovanje, pri katerem je dobil doslej predsednik Roosevelt nad 53 odstotkov glasov, W. L. Willkie pa komaj 35 odstotkov.

Na podlagi tega ugotavlja "Fortune":

— Za Roosevelta in za Willkieja se je zadržno odločilo razmeroma le malo volilcev. Pretežna večina jih še vedno kolcha sem in tja. Glasovi teh volilcev bodo odločilnega pomena.

Prazna blagajna v Marylandu

W. D. Tilghman, republikanski državni načelnik, in Paul Robertson, voditelj republikanskega odbora za mesto Baltimore v državi Maryland, sta soglasno izjavila, da nima odbor nobenih sredstev na razpolago. Zadnje račune za organizacijo sta morala plačati iz lastnega žepa.

V Utici, N. Y., je državni odbor Ameriške delav. stranke (American Labor Party) po vroči in dolgi debati odobril Roosevelta.

Spočetka je bilo za Roosevelta 442, proti njemu pa 234 glasov.

Notranji tajnik o oboroževanju

Te dni je govoril po radio republikanske senator Bridges iz New Hampshire ter imenoval washingtonsko vladno "čukreno" vladno, ki je nesramno zanemarila svoje dolžnosti, z neumestnimi pripombami žalila vlade tujih držav ter s svojo politiko podžigala delovne takojimenovalne pete kolone.

Njegova izvajanje je pobijal notranji tajnik Ickes ter navedel številne dokaze o uspehih New Deal.

— Rooseveltova vlada, — je rekel, — je vse nekaj drugega kot so bile vlade njegovih republikanskih prednikov, o d Hardinga do Hooverja, kateri bi bili najraje naše vojne ladje uničili in potopili.

— Rooseveltova vlada je ustvarila največje in najsijajnejše brodogradje, kar jih je kdaj imela naša dežela. "Čukrena" Rooseveltova administracija je dala zgraditi nad 50 letališč, velika zračna brodogradnja za armado in mornarico ter 50 velikih narodnih trgovin, ki igrajo zlati kot plačilno sredstvo le neznanatno vlogo.

velikih vojnih ladij. Deset milijonov dolarjev je potrošila za mobilizacijo armade, devet milijonov dolarjev pa za nove topeve.

— Sedanja zvezna vlada, čije voditelj ponovno kandidira za predsednika, je dala zgraditi tudi strateške ceste na daljavo 74 tisoč milj.

Willkie v Californiji

Republikanski predsedniški kandidat Willkie bo v Californiji štiri dni ter bo govoril v raznih tamkajšnjih mestih.

Takoj ob svojem prihodu je pohvalil Hiram Johnsona, ki so ga californijski volilci zopet nominirali za zveznega senatorja. Dejal je, da ga smara za junaka in da deželni manjka takih ljudi kakor je Johnson.

Nato je začel govoriti o svojem poslanstvu. Rekel je, da bombe, ki padajo na Anglijo, ogrožajo demokratski način življenja. Za ohranitev demokratskega sistema je dvoje potrebno: močna obramba in obnovitev narodnega gospodarstva. — V Californijo sem prišel, — je poudaril Willkie, — da pridigujem ta nauk.

Malo prej je govoril Willkie v Phoenix, Arizona, ter izjavil, da ima dovolj usposobljenosti za obnovo ameriškega gospodarstva.

— Amerika mora zgraditi tako zračno brodogradnjo, — je rekel, — se je ne bo upal napasti noben diktator. Toda to še nikakor ne bo zadostovalo. Amerika mora tudi temeljito popraviti in izboljšati svoje domače gospodarstvo.

Willkie je obdolžil vladno, da je skušala sabotirati ameriško industrijo. Vlada je silno zvišala narodni dolg, navzlic temu je pa še vedno devet milijonov Amerikancev nezaposlenih. Naraščanje dolga mora prejeti ali slej dovesti do uničenja ameriškega demokratskega sistema.

Tudi manjše bodo sprejeli

Doslej je moral biti mladi mož, ki je hotel prostovoljno vstopiti v vojaško službo, najmanj pet čevljev v in štiri inčev visok ter je moral tehtati že saj 115 funtov. Kar je bilo manjših, jih niso smatrali sposobne za vojaško službo. Podpolkovnik Mathews v Trenton, N. J., je pa drugačnega mnenja. Pravi namreč, da je vojaških predpisov dovoljeno sprejeti v vojaško službo tudi moške, ki so visoki samo 60 inčev ter ne tehtajo več kakor 105 funtov.

— Izkušnjo nas uči, — je rekel Mathews, — da so vojaški nizke rasti dosti bolj vztrajni kot pa njihovi večji tovariši.

Odvedba otroka v Californiji

Pri belem dnevu je iztrgal odvajalec strežnici triletnega bogataševga sina in ga odpeljal v kari. — Pustil je šeststo besed dolgo pismo, vsebujoče pogoje in druge podrobnosti. — Včeraj so ga zasledili v goščavi in ga aretirali; otroka so vrnilo ne poškodovanega staršem.

Hillsborough je predmestje San Francisco, v katerem prebiva precej bogatašev. Tam živi v razkošnem domu tudi grof in grofica Mare de Tristan, ki sta šele nekaj let poročena ter imata tri leta starega sina Marca. Groficičin oče je Louis Cates, predsed. Phelps-Dodge korporacije, ki kontrolira večino bakrenih rudnikov ter je njeno premoženje vredno nad dvesto milijonov dolarjev.

V petek je strežnica Mary Foley odpeljala triletnega Marca na izprehod. Ko sta bila oddaljena kakšne pol milje od doma, je stopil k strežnici neki moški ter pokazal na otroka rekoč: — Ta je Tristanov, kaj ne?

Ko mu je strežnica prikimala, je zgrabil otroka za roko ter ga iztrgal. Strežnica je zakričala ter planila nanj. Ni se je mogel drugače ubraniti kot da je potegnil revolver ter jo z ročajem pobil na tla. Nato je pograbil otroka, sedel z njim v Fordov avtomobil in se bliskovito naglo odpeljal.

Poleg strežnice so našli koverto, v kateri je bilo šeststo besed vsebujoče pismo z navodili in raznimi pojasnili. Na kovrti je bilo zapisano (kar je najbrž veljalo strežnici): — Prosim vas, vrnite se domov. Ne govoriti z nikomur drugim kot z vašim gospodarjem. Mr. de Tristan bo zadovoljen, če boste tako storili.

Na pločniku je obležal tudi siv klobut, ki je padel odvajalec z glave, ko se je s strežnico boril. Ljudje, ki so bili priča temu prizoru, ki se je pa tako naglo zavrtil, da niso mogli poseči vmes, opisujejo odvajalec kot temnopolega, krivonosega moškega, starega 50 let.

Natančne številke licečne plošče na kari si ni nihče zapomnil. Le v tem so soglasni vsi, da je bila na nji prva številka "6", za njo pa črka "E". Avtomobilska komisija je nato sporočila, da so bile nedavno prijavljene tatvine štirih plošč, začenjajočih se z "6-E".

Iz pisma je bilo razvidno, da je nedvomno pisal zelo izobražen človek, ki je pa vedoma delal napake, da bi zvedel policijo za nos.

V pismu je bilo rečeno, da je otrok v najboljših rokah in da staršem ni treba skrbeti zanj. Imel bo vso potrebo ter vse telesno in duševno razvedrilo.

Odvajalec je zahteval odkupnine v bankovcih po pet, deset in dvajset dolarjev. — Bankovci niso smeli biti zavrnjeni. Starši tudi ne smejo obvestiti policije. Ko bodo imeli denar pripravljen, naj objavijo v listu poseben oglas.

Oče je bil pripravljen plačati odškodnino ter je objavil v

listu domenjani oglas. Policiste in častnike je prosil, naj se ne mude v bližini njegovega doma, da bo odvajalec oziroma njegov zastopnik lahko stopil v stik z družino odvedenega otroka.

Sinoči je bilo po radio sporočeno, da je bil odvajalec maleda Marca de Tristana zasleden in otrok rešen.

Včeraj ob 9.15 zvečer je bil otrok staršem vrnjen nepoškodovan in le nekoliko izmučen.

Odvajalec je na zelo čuden način prišel pravici v roke. Lasstnik neke velike žage v River Pine, Cecil Wetzel je šel z nekim svojim prijateljem na lov v gore Sierra Nevada. Tam sta v gozdu, kjer je naenkrat zmanjkalo vozne poti, zagledala nekega moškega, ki se je na vse načine trudil, kako bi obrnil svoj avtomobil. Oba pa sta na zadnjem sedcu v avtomobilu zagledala otroka in takoj se jima je dvignila slutnja. Takoj pristopita k neznanu ter ga pričnejo s kopitom svoje puške biti po glavi, tako da se je onesvestil.

Odvajalec in otroka sta nato z avtomobilom odpeljala v River Pine, Cal., kjer sta se vstavila pri trgovcu Franku Breitenbachu. Otroka sta Breitenbachovi ženi pustila v oskrbi ter naznanila policiji, da sta vjela odvajalec. Na policijski stražnici je povedal, da se piše Wilhelm Jakob Muhlenbroch, povedal je, da je Nemec in da je leta 1935 nepostavno prišel v Združene države iz Vancouver, B. C.

Breitenbach je telefoniral otrokovemu očetu Marcu de Tristan v Hillsborough, Cal., ter mu sporočil, da je šerif iz Placerville, Cal., z otrokom v avtomobilu na potu. In proti večeru je bil otrok zopet v objemu svojih staršev.

Odvajalec ni prejel nobene odkupnine. Takoj po odvedbi je očetu sporočil, da zahteva \$100,000 odkupnine.

Z vprašanjem, ali bo padel odvajalec triletnega Marca de Tristana v roke pravice ali ne? — se je bavila vsa ameriška javnost.

Na to vprašanje je bilo moč precej točno odgovoriti, namreč, da so prilike za aretacijo odvajalec v razmerju 93:1.

Odkar je bila sprejeta takojimenovalna Lindberghova postava leta 1932, ki določa, do smrtne ječe za odvajalec, je bilo v Združenih državah 187 odveden. Agentje justičnega departamenta (Federal Bureau of Investigation) so pojasnili 185 slučajev. V dveh nepojasnjenih slučajih so dobili odvedenega otroka mrtvega.

Zvezni preiskovalni urad in doslej še ničesar objavil, vendar se zdi, da so njegovi agentje že na delu.

Angleži bombardirajo nemške postojanke

Po Rokavskem zalivu divjajo silni viharji, vsled česar Nemci še ne morejo vpasti v Anglijo. Poleg tega pa so sinoči angleški letalci navzlic dežju in viharnemu vremenu bombardirali več nemških oporišč v Franciji, Belgiji in Holandski. Angleži so zlasti bombardirali ladje, katere so Nemci pripravili za svoj vpad.

United Press poroča, da je bilo ob francoskem obrežju videti mnogo požarov, kar dokazuje, da so angleški bombniki zažgali mnogo pristanišč.

V soboto zvečer pa so angleški letalci sipali vžigalne bombe na Boulogne. Bombardirana so bila tudi še naslednja mesta: Ostend, Dunkerque, Calais, Antwerp, Tarneuzen in Flushing. Več ladij je bilo zažganih v Rotterdamu, zelo je bil tudi poškodovan Calais-St. Omer kanal. Pa tudi na Berlin je bil zopet izveden zračni napad.

O odvedbi Tristanovega otroka je bil takoj obveščen J. Edgar Hoover, načelnik FBI (Federal Bureau of Investigation).

Hoover ima zemljevid Združenih držav, na katerem je zaznamovan, kje so razpostavljeni njegovi agenti. Hoover alarmira tiste, ki so najbližje mesta, kjer se je zločin završil. Nato je opravljena zadeva v tek. Agentje natančno premerijo in preiščejo pozorišče zločina in vse, kar je v zvezi z njim.

V Tristanovem slučaju je bil proces ta: Skušali bodo dognati, kje je bil kupljen klobut, ki je padel odvajalec z glave, ko se je boril z otrokovo strežnico.

Pismo, v katerem zahteva odkupnino, bo mikroskopično preiskano, če so morda na njem odtisi prstov, s čimer bi se dalo ugotoviti identiteto zločinca.

V Washingtonu bi pregledali slike zločincev ter posvetili vso pažnjo tistim, ki se ujemaajo z opisom odvajalec.

Poleg strežnice sta videli odvajalec še dve osebi. Opis je soglasen, da je bil možak pri petdesetih letih, visoke rasti, temnopoltega obraza in zakrivljenega nosu. Opis je bil seveda zelo površen, toda boljše je bilo nekaj nego nič.

Ker se je zagonetka tako hitro pojasnila, ko je bil ujet odvajalec z otrokom v goščavi, imajo čelo zadevo v rokah krajevne oblasti.

Nemci zopet bombardirali London

Sinoči je bila že 16. zaporedna noč, ko so nemški bombniki sipali bombe na London. Tekom dneva so prihajali iz posameznih aeroplanov in metali bombe tako na London kot na razne druge kraje ob jugovzhodnem obrežju.

Proti večeru so prihajali aeroplani v večjem številu, so metali bombe in na raznih krajih Londona so nastali požari.

Zadeta je bila ena velika stanovanjska hiša, ena cerkev, ena šola, in nekaj trgovin ter hiš, toda kakih žrtev poročila ne omenja.

Poročilo iz Berlina naznaja, da je deč zelo oviral zračne napade na Anglijo, da pa so nekateri aeroplani navzlic temu izvedli zelo uspešne polete, v katerih so bila razbita nekatera železniška križišča in je bil uničen tudi en hangar, v katerem je zgorelo najmanj 100 aeroplanov.

PREBIVALSTVO ZDRUŽENIH DRŽAV

Urad za census v Washingtonu je včeraj objavil, da so pri zadnjem ljudskem štetju v Združenih državah nasteli — 131,409,881 prebivalec. To število se je od zadnjega ljudskega štetja leta 1930 povečalo samo za 4,5 odstotka.

Največje mesto je seveda New York, ki ima 7,380,259 prebivalec. Nadaljna milijonska mesta so: — Chicago, Ill., 3,384,556; Philadelphia, Pa., 1,935,086; Detroit, Mich., 1,618,549 in Los Angeles, Cal., 1,496,792 prebivalec.

Druga večja mesta pa so: — Cleveland, Ohio, 878,385; potem Pittsburgh, Pa., 665,385; San Francisco, Cal., 629,553; Milwaukee, Wis., 589,558 prebivalec.

Glavno mesto Washington, D. C., ima 663,153 prebivalec. Boston, Mass., ima 769,520; Baltimore, Md., 854,144; St. Louis, Mo., 813,748; Buffalo, N. Y., 575,150; New Orleans, La., 492,282; Minneapolis v Minnesoti, 489,971; Cincinnati, Ohio, 452,852; Newark, N. J., 428,236; Kansas City, Mo., 400,175; Indianapolis, Ind., 386,170; Houston, Texas, 386,150; Seattle, Wash., 366,847; Rochester, N. Y., 324,694. — Rochester je 22-to največje mesto v deželi.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovene Publishing Company, (A Corporation), Frank Sakser, President; J. Lupsha, Sec. — Place of business of the corporation and addresses of above officers: 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.

47th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays and Holidays.
Subscription Yearly \$6.—. Advertisement on Agreement.

Za celo leto velja list za Ameriko in Kanado \$6.—; za pol leta \$3.—; za šest let \$15.—. Za New York za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50. Za tuzemstvo za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

POMAGAITE nam IZBOLJŠATI LIST s tem, da imate vedno VNAPREJ plačano naročnino. Časopis mora odgovarjati potrebi časa. Vsak cent prihranjen pri terjatvi, je namenjen za IZBOLJŠANJE LISTA.

POD HITLERJEVIM JARMOM

Narodi, ki jih je podjarmila Nemčija, preklinjajo nacijski gladovni režim.

V Belgiji je čedalje več nezaposlenosti in revščine. Lani ni bilo noben mesec več kot 220 tisoč nezaposlenih. Toda začetkom julija 1940, v tretjem mesecu nacijske vlade, je ocenila bruseljska delavska borza število nezaposlenih na 297 tisoč. Po povratku beguncev in demobilizirancev bo pa nedvomno naraslo njihovo število nad en milijon. Po velikih belgijskih mestih je vsak peti odrasli prebivalec brez dela.

Nezaposleni se morajo omejiti do skrajnosti, toda nacijski skušajo tudi zaposlenim Belgijcem vsiliti gladovne racije. Belgija je v pogledu živila navezana na uvoz, zaradi okupacije je pa uvoz nemogoč.

Nekaj sličnega je na Holandskem. Holandska je imela velike rezervne zaloge živil, ki jih je pa nemško vojaštvo deloma porabilo, deloma poslalo v Nemčijo. Holandska vlada je lansko poletje naročila ogromne množice mesnih konserv, da bi jih proti majhni odškodnini razdelila med revnejše sloje in nezaposlene. Nacijski so vse te konserve zaplenili. Pred okupacijo je Holandska uvažala krmo za svojo živino, z okupacijo je bil pa uvoz odrezan. Nemci so vsled tega zapovedali poklati govejo živino, toda meso ni bilo porabljeno za domače prebivalstvo, pač ga je Nemčija "kupila".

Tembolje pa zna nemška okupacijska armada skrbeti zase. Nemški generali plenijo Belgijo in Holandsko. Blaga ne plačujejo z nemškimi markami, franki ali goldinarji, pač pa z zadolženimi "nemške kreditne blagajne".

Nezaposlenost narašča tudi na Norveškem. Norveškim ribičem so pobrali nacijski čolne, kmetom pa vprežno živino. Od eksporta odvisne industrije morajo odpustiti delavce, tovarne ne dobivajo za obratovanje dovolj premoga in surovin. Na povelje "upravnega sveta za zasedeno norveško ozemlje" je bila vsem tovarniškim delavcem znižana plača.

V zasedenem ozemlju so bile razpuščene vse delavske organizacije. Vsako strokovno-unijsko gibanje je pod najstrožjo kaznijo prepovedano. Dosti delavskih voditeljev čaka v ječah svoje temne usode.

OBVEZNA VOJAŠKA SLUŽBA

Z Rooseveltovim podpisom je bila dne 16. septembra vzakojena predloga glede obvezne vojaške službe. Postava se tiče šestnajst in pol milijona moških, starih od 21 do 35 let. Ker je za vsakoletno vežbanje določenih le 900 tisoč mož in ker je treba računati z gotovim odstotkom prostovoljcev, bodo povprečno računano — vzeli izmed vsakih enindvajsetih le enega. Dotičnika bo določil žreb.

Kot dan registracije je določil predsednik 16. oktober. Tisti dan bo praznik. Vsi, ki se jih tiče postava, se bodo morali registrirati.

Pri registraciji in delih, ki so v zvezi z njo, bo — večinoma brezplačno — in prostovoljno — zaposlenih nad dva milijona državljanov. Ko bo enkrat zadeva v teku, bo padlo njihovo število na dvestotisoč.

Vse kaže, da se bo v doglednem času tudi Amerika iznebila problema nezaposlenosti, kot se je to zgodilo po raznih evropskih deželah pred vojno.

Ameriško gospodarstvo se bo silno razmahnilo. Industrija bo dobila ogromna naročila. Samo za vojaška taborišča in orožje bo treba potrošiti nad dva tisoč milijonov dolarjev. Koliko uniform, čevljev in perila bodo morale izdelovati tovarne, ne oziiraje se na municijo in druge potrebščine.

Gospodarstvo se bo povzpelo s pomočjo vladnih naročil. Vlada si bo morala potreben denar izposoditi. Nekega dne bo pa moral davkoplačevalec pokriti s povečanimi davčninami vse te izdatke.

Postava vsebuje tudi točko glede "konoskripcije industrije". Te odredbe senat ni hotel odobriti, proti nji je bil pa tudi Willkie in drugim vred vsi vodilni republikanci, toda konferenčni odbori so se slednjič sporazumeli glede nje in sedaj je postava.

Ako se vlada s kakšno tovarno ne more sporazumeti glede naročil, ima vlada pravico proti gotovi odškodnini zapleniti tovarno. To bo dobra šola za tiste inustrijalce, ki so nameravali z odušuršimi cenami skubiti vlado, ali so pa vladna naročila sploh zavračali, ker se jim je od angleške vlade obetal večji dobiček.

Iz Jugoslavije

Moric in Izak.

Pred okrajnim sodiščem v Raški se je moral zagovarjati novopazarski trgovec Moric Papo, ker se je pregrešil zoper uredbi o pobijanju draginje in brezvestne spekulacije. Moric ima svojo podružnico v Raški, ki jo vodi njegov brat Izak. Ves zadnji čas pa kupei niso mogli dobiti v tej trgovini niti kaplje petroleja. Ko so pristojni organi pregledali Moričovo in Izakovo skladišče, so našli več ko sto kant petroleja, s katerimi sta Moric in Izak čakala, da jih izprodasta po čim večji ceni na račun siromašnega naroda. Moric je bil obsojen na 5000 din denarne kazni in pa na mesec dni zapora brez pogojno.

Otrokova smrt pod sodom.

Nedaleč od Bistre na Hrvatskem se je zgodila naslednja nesreča: Kmet Jakob Poturica iz vasi Jakovlja v bistriški občini se je vračal iz svojega vinograda v Pušči Bistri z dvema sosedom in z 11-letnim sinom Slavkom. Na vozu je bil sod s tremi hektolitri vina. Nočica, ki je držala lestvo, je nenadno popustila. Lestva je padla z voza obenem s Slavkom in očetom Jakobom. Tisti trenutek se je z voza zvalil za njimi tudi poln sod, ki je treščil na Slavka, da je siromak po nekaj minutah izdihnil v naročju svojega očeta.

Zaradi izkoriščanja sezonskih delavcev

so v Novem Sadu prijeli Miljutina Čuro ki je imel pisarno za kupčije z nepremičninami. Kakor beležijo beograjski listi, je bil Miljutin Čura prijat na ovačbo javne borze dela, ker je goljufal sezonske delavce na ta način, da se jim je predstavljal kot mož z različnimi vplivnimi zvezami, ki bo delavcem izposloval dovoljenje za odhod na sezonsko delo v Nemčijo. Kolikor so doslej ugotovili, je na ta način dobil od kakih 20 družin okrog 20.000 din. Preiskava še nadaljuje.

Skrit zaklad umorjenega.

Te dni je v okolici Gline blizu vasi Skakavca roparska tolpa napadla tri kmete. To je že tretji roparski napad, ki je bil v kratkem času izvršen v tem kraju. Kmetje Stevo in Janko Čuturilo ter Miloš Generalović so se vračali s sejma v Glini. V bližini železniške postaje Skakavce je skočilo iz grmovja več maskiranih in oroženih mož, ki so ustavili voz, nastavili puške in samokrese ter zahtevali denar. Kmetje se pa niso udali, ampak so skušali ubežati. Roparji so desetkrat ustrelili za njimi in Janko Čuturilo je padel smrtno zadet na tla. Med tem ko so se roparji vrgli na umirajočega, da bi ga izropali, je Stevo Čuturilo srečno prišel v vas. Generalović, ki je že precej v letih, se je skril v grmičevje ob cesti. Roparji so ga našli, ga neusmiljeno pretepali s puškinimi kopiti in mu vneli 2944 dinarjev. Nato so še enkrat preiskali truplo Janka Čuturila, pa niso našli nobenega denarja. Naslednje jutro je prišla sodna komisija, ki je natančno preiskala obloko ravnega in našla 2900 dinarjev, ki so bili zašiti v podlogi suknjiča. Tega denarja roparji niso našli, ker je bil dobro skrit. Kmetje so silno razburjeni in v velikem strahu zaradi teh roparskih napadov. Orožniki pridno zasledujejo roparje in upajo, da jih bodo kmalu prijeli.

70.000 ljudi se je naučilo pisati in brati v treh letih.

Na seji prosvetne sekcije Hrvatskega kulturnega društva "Napredka" v Sarajevu je poročal prof. Martinović, da se je letos naučilo čitati in pisati v Bosni in Hercegovini 30.000 odraslih ljudi. Ob koncu letošnje sezone je položilo izpit okrog 6000 učencev. V treh letih se je v Bosni in Hercegovini naučilo pisati okrog 70 tisoč ljudi. Letos so razdelili med ljudi 28.000 abecednikov in 12.000 računic.

Pol vasi zasleduje mladega pokvarjenca.

V vasi Struču blizu Siska se je dogodila žalostna v družini Ivana Gjuranca, ki je na delu v Nemčiji. V hiši živi mati z 21-letnim sinom Stjepanom in 19-letnim sinom Ivanom. Mati je prosila svojega očeta, 77-letnega Stjepana Totha, da se je preselil v njeno hišo, dokler se ne povrne mož iz Nemčije. Starejši sin Stjepan je prizadeval materi silne skrb, ker je že zgodaj zašel na kriva pota. Po cele noči je izostajal od doma, popival in kvartal ter je postal pravi tip vaškega postopača. Nihče v vasi ga ni mogel trpeti, ker je bil poleg tega še domišljav in se je z vsakim hitro skregal. Mlajši brat pa je bil priden in je rad pomagal materi pri gospodarstvu. Zato ga starejši brat ni mogel trpeti in

VOJNA V SREDO-ZEMLJU

Vojna v Sredozemlju je bila večinoma omejena na boje v zraku. Italijanski letalci so bombardirali petrolejske tanke v Hajfi v Palestini. Ravno tako so tudi napadli Aleksandrijo ter so tudi obstrlevali nek angleški konvoj v Rdečem morju ter razna železniška križišča in ceste v Egiptu. V Hajfi je bilo ubiti 39 Arabcev in največ v neki meseji, v kateri so ikali zavetje.

STRAHOTE VOJNE

ČASU PRIMERNA KNJIGA
Spisala Berta pl. Suttner
228 strani

Cena 50 centov
Dobite jo pri
KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 W. 18 St., New York

je sklenil, da bo z njim obračunal. Te dni okrog 11. zvečer je prišel Stjepan domov, Ivan, utrujen od dela, je že od 9. naprej spal. Stjepan je prišel k Ivanovi postelji in ga je zbudil. Začel mu je očitati, da je pokvaril njegovo puško, Ivan ga je prosil, naj miruje, da bo mogel spati, ker je utrujen. Ko je Ivan videl, da nič ne pomaže, je vstal in hotel iti v sosednjo sobo, kjer je spal stari oče. Ta trenutek pa je izkoristil Stjepan, in ustrelil Ivana, ki se je zgrudil na tla. Stari oče se je medtem prebudil, vzel palico in šel proti Stjepanu. V tem se je zbudila tudi mati, ki je klicala sosedo na pomoč proti surovemu sinu. Stjepan je z opeko udaril starega očeta po glavi in nato skočil skozi okno ter pobegnil v noč. Ko so vasičani čuli, kaj se je zgodilo, so zasledovali Stjepana, pa ga do jutra niso mogli izslediti. Ivan je dobil polno svinčenega zrnja v prsi in bo težko okrevati. Tudi stari oče je precej hudo ranjen na glavi. Stjepana sedaj iščejo orožniki.

Kača se mu je ovila okrog vratu.

Kmet Mustafa Halilović iz Suvara pri Baranah se je na poti v Rožaj utrudil. Je sedel v senco ob studencu in kmalu zadremal. V enu je začutil, da se mu ovija nekaj hladnega okrog vratu. Ko se je zbudil, je na svoje grozovito presenečenje opazil, da se mu je kača dvakrat ovila okrog vratu in ga čvrsto stiskala. Kakor zblaznel je začel vpiti na pomoč in tekat po livadi, dokler se ni od razburjenja in izčrpanosti zgrudil nezavesten. Ko se je spet osvestil, se mu je kača že odvila in odpadla s telesa. Mustafa na je bil že dolgo ves iz uma. Šele neki kmet, ki je prišel mimo, ga je zbrljal in ga spremljal v Rožaj.

Peter Zgaga

NAJDALJŠA POT

Prejšnji teden je reporter velikega newyorškega dnevnika ustavil na cesti pet ljudi in jih vprašal, katera pot v njihovem življenju je bila najdaljša. Pešpot, seveda. Vsak je drugače govoril. Vsi so ob tej ali oni priložnosti prehodili milje in milje brez pravega počitka.

Ob čitanju tistih odgovorov sem se spomnil ne kdove, kako dolge, toda strašno težavne poti, ki sem jo prehodil nekega nedeljskega jutra pred nekako petindvajsetimi leti.

Mladi smo bili takrat in brezskrbni — kakor bikei na gmajni. Kaj nam je bilo prečuti eno ali dve noči zapored! Z veseljem nismo hodili domov, pač pa na postajo nadeesne železnice. Pet centov si plačal, sedel v vagon in se stisnil v kot. In če si dal konduktorju kvoder, te ni motil do jutra. Pa je šla prijetna vožnja: najprej do South Ferry, od tam pa do Bronx Parka. Enakomerno ropotanje koles te je zazibalo v prijeten sen. Tako le do sedmih zjutraj si se navozil, stopil v Bronx Parku na platformo vagona ter se ves veder in spočit pripeljal v doljni del mesta na delo.

Tudi tistega zgodnjega nedeljskega jutra je bilo tako. V New Yorku je bila veselica, stanoval sem pa v Brooklynu pri Gregorinovi materi, ki je že rada dajala zavetja našemu duševnemu proletarijatu. Če se ne motim, sta leta pred menoj stanovala pri nji Kerže in Zupar.

Strel 14 letne učenke meščanske šole.

V Zagrebu je v neki hiši blizu stare tramvajске remize odjeknil strel. Ljudje so našli na tleh 18-letnega gimnazijca Ivana Senta. Krogla mu je prebila lobanjo in so iztekli mozgani. Ustrelila ga je 14-letna učenka meščanske šole ter je jokaje priznala, da se je igrala s samokresom in je nehote ustrelila svojega prijatelja. Nekatera znamenja pa kažejo, da je bil mladenič ustreljen v majhnem prepiru. Ne srečnik je še kazal znake življenja in so ga prepeljali v bolnišnico, kjer pa je izdihnil. Uvedena je preiskava.

DARILNE POŠILJATVE v JUGOSLAVIJO in ITALIJO

100 DIN.	— — — \$ 2.25
200 DIN.	— — — \$ 4.50
300 DIN.	— — — \$ 6.—
500 DIN.	— — — \$ 9.75
1000 DIN.	— — — \$19.—
2000 DIN.	— — — \$37.—

V DINARJIH

100 LIR	— — — \$ 5.50
200 LIR	— — — \$11.25
300 LIR	— — — \$16.65
500 LIR	— — — \$27.50
1000 LIR	— — — \$54.—
2000 LIR	— — — \$107.—

Ker zaradi položaja v Evropi parniki nereditno vozijo, tudi za izplačila denarnih pošiljatev vzame več časa. Zato pa onim, ki žele, da je denar naglo izplačan, priporočamo, da ga pošljejo po C A B L E ORDER, za kar je treba posebej plačati \$1.—.

Vred razmer v Evropi ni mogote v Jugoslavijo in Italijo nakazati denarja v DOLARJIH, temveč samo v dinarjih oz. lirah. Isto velja tudi za vse druge evropske države.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th Street, New York

pan in se nekateri drugi, ki so pa po slovesu od nje kmalu utonili v ameriskem veselju.

— Kdo bi ob poldveh ponoči čakal kar in se cincal v Brooklyn! — sem si mislil. — Tri štiri voznje do Bronx parka in nazaj, pa bo bel dan.

V zadnjem vagonu ni bilo žive duše. Konduktorju sem dal kvoder in mu naročil, naj me ob sedmih zbudi. In je zadrdralo proti severu. Skušal sem zaspati pa ni šlo, naj sem si se tako prizadeval in mižal. Na 34. cesti sta vstopila dva moška. Prvi je sedel tik poleg mene, drugi je stal ob vratih in nekaj s konduktorjem govoril. Na postaji 42. ceste sta izstopila.

Mene se je lotilo čudno ugodje. Še nikdar prej in nikdar pozneje nisem sanjal tako lepih sanj. Vse — z eno besedo vse — je bilo moje: denar, dekleta, palače, sijaj, čast, slava. Samo zažetli mi je bilo treba, pa je bilo vse pred menoj, vse v obsegu mojih rok. Iznenada pa krik, in sem se zrušil v vsakdanjost.

Konduktor je zahreščal: — "Bronx Park!"

Planil sem kvišku ter skozi vrata na platformo. Z vsemi pljuči sem nekajkrat zajel sveži zrak. Želelo me je, strahovito želelo. Precej dobro sem presodil: — Zdaj mora biti poltreh. Mogoče imajo še kje odprto? Šel sem s postaje na cesto. Takrat okolica Bronx Parka ni bila še tako zazidana in prometna kakor danes.

Štant za frankfurtarje in limonade je bil že zaprt. Onkraj ceste so v salonu ugašali luči. Potrkal sem, in usmiljeni bartender mi je odprl.

— Kozarec piva, — pravim, — ne enega, dva, tri, deset!

Natoči vrček in ga postavi predme. Sežem v žep — nič. V drugi žep — praznina. V notranji žep sukneje — vse prazno. V žepu poleg ure sem imel vedno kvoder "za vsak slučaj." Pa ni bilo ne kvodra ne ure.

Bartender me nestrno opazuje, nato pa pravi: — Le izpij! Ampak prej bi moral povedati, da nimaš denarja. No, pa se mi je že malo zdelo. So bili že pred teboj trije taki tiči tukaj. Kar izpij in good night!

Obstal sem na cesti pod milim in mrzlim januarskim nebom.

New York je dolg približno dvajset milj, toda tisti, ki ga je prehodil od enega do drugega konca, ne bo verjel tej trditvi. Neizmerno daljši je, in čim dalje greš, tem dalje se ti odpira.

— Kakšen groš se bo pa že dobil, — se potolažim in se začnem otipavati. Pa nič in nič — do — do frmenta me je obral, kdorkoli je bil že. Ljudje, ki se s takim delom bavijo, so neprekosljivi mojstri. Bajc imajo v New Yorku posebno šolo zanje. Šolarju priverže učitelj na vsak prst zvonček. Ko se nauči seči v žep, ne da bi zacingljalo, je potrjen in dobi diplomu.

Kdaj in kako so bili mene obrali, še danes ne morem pojmiti.

Pa naj bo že kakor hoče. Menda je bilo ob treh zjutraj, ko sem nastopil v svojem življenju najdaljšo in najtežavnojšo pot.

Več o tem pa v jutrišnji številki.

Kratka Dnevna Zgodba

MIHAIL ZOŠČENKO:

Ranocelnik

Gotovo ste opazili ljudje bo-
žji, da ima sodišče največ o-
pravka z zdravniki. Ta je re-
cimo z umazanimi rokami ope-
riral bolnika, drugi je med ope-
racijo izgubil očala v črevesju,
pa jih ni mogel najti, tretji je
neprevidno odrezal nekaj neki
neizkušeni dami. To je straš-
na nevednost, kaj takega se v
Evropi ne dogaja. In zato je
treba take zdravnike strogo
kaznovati. Toda zakaj vlačijo
po sodišču ranocelnika Jegori-
ča? Seveda, visoke izobrazbe
nima, pa tudi nobena posebna
krivda ga ne teži.

Zgodilo se je takole: Zbolel
je mužik Rjavov po imenu, ko-
čijaž po poklicu, star 37 let, po-
litično neopredeljen. Mužik je
bil dober, vsa čast mu, čeprav
ni bil član komunistične stran-
ke. No in nekoga dne je zbolel.
Želodec je imel napet in
težko je dihal. Deval si je na
želodec steklenico z vročo vo-
do, pa ni nič pomagalo. Silno
se je ustrašil. Naročil je svoj
ženi, naj nemudoma pokliče
najboljega zdravnika — speci-
jalista. Žena je sklenila roke,
zdela se ji je škoda denarja to-
da pripraviti se z bolnim možem
se ni upala. Poklicala je zdrav-
nika.

Prisel je mož visoke postave
in visoke izobrazbe Vorobej-
ček po imenu, politično neopre-
deljen. Otiral je želodec in
dejal:

“Neumnosti, za to vendar ni
bilo treba klicati specialista.
Bolnik se je nekoliko preobje-
del. Dajte mu klistir in sku-
hajite mu kuro.”

Tako je dejal in odšel. Mu-
žik je vzdihnil:

“Če bi bil zdrav, bi ga pre-
mikastil. Njegovih damskih
receptov ne potrebujem. Moj
oče takih stvari ni poznal in
tudi jaz jih nočem poznati. Ku-
re naj je mednarodna buržu-
azija.”

Mučil se je mužik do večera.
Zvečer je pa naročil ženi, naj
pokliče slovečega Jegoriča iz
Male Ohte. Težkega sreca je
žrtvovala žena prihranke, toda
zdravnika je poklicala. A Je-
gorič se je obotavljal.

“Če ste poklicali specialista,
— je dejal, — ni treba meni
hoditi k vam. Jaz nimam niti
visoke šole in pisati ne znam
dobro. Čemu bi po nepotrebnem
hodil tja in nazaj.”

Obotavljal se je nekaj časa,
potem je pa pomislil na različ-
ne koristi, koliko mu bo mužik
plačal v žito in koliko v goto-
vini, pa je krenil na pot.

Prisel je. Zdravstvujte! Že-
lodec bolniku ni otipal.

“Zunanji želodec s tem ni-
ma ničesar opraviti,” je dejal,
“otipavati notranji želodec pa
nima smisla, s tem bolniki ne
bomo odpravili. Vprašal je,
kaj je predpisal bolniku njegov
predhodnik. Trpko se je na-
smehnil in naročil bolniku naj
napíše na listek naslednje be-
sede: “Sem zdrav in moj po-
kojni oče je tudi zdrav. V imenu
Očeta in Svetega duha!”

In ta listek naj bi bolnik po-
govtnil.

“Oh,” je pomislil mužik,
“pismenost je svetloba, nepis-
menost pa tema. Prigovarjala
mi se vsčipnil v brke. Nisem se
učil. Zdaj bi mi pa to prišlo
prav. Zmajal je z glavo in iz-
tisnil skozi zobe. Ne morem
pisati, nisem se naučil. Znam
se samo podpisati. Morda bi
pa zadoštovalo to.”

“To ne zadostuje,” je zam-
rmral Jegorič mračnega obraza
in se vsčipnil v brke. “Če ima
bolnik kilo, zadostuje, da se
podpiše in listek s podpisom
požre. Pri notranjih boleznih
je pa treba napisati ves ta iz-
rek.”

“Kaj naj torej storim?” je
vprašal mužik. “Morda bi vas
mogel prositi, da bi napisali to
na listek namesto mene.”

“Rad bi storil to,” je odgo-
voril ranocelnik, “toda doma
na klavirju sem pozabil naočni-
ke. Pokličite koga iz sosesči-
ne.”

Dobro. Poklicali so hlapca
Androna. Andron politično si-
cer ni opredeljen pa je vendar
specialist. Pisati in podpiso-
vati se zna. Prisel je in do-
govorilo so se glede cene. Za-
hiteval je svinčnik, sam je pri-
nesel papir in jel pisati.

Trajalo je dobro uro, morda
tudi dve, ves se je potil, toda
napisal je vse:

“Sem zdrav in moj pokojni
oče je tudi zdrav v imenu Očeta
in Svetega duha. — Andron.”

Podpisani list je izročil mu-
žiku. Ta ga je požiral in požir-
al, dokler ga ni končno požrl.
Jegorič se je ta čas od vseh
prisrčno poslovil in odšel. Pred
odhodom jih je opozoril da za
uspeh ne jamči, ker izreka ni
napisal sam bolnik.

Mužik se je pa razveselil, ce-
lo najedel se je, toda ponoči je
vendarle umrl.

Pred smrtjo je bruhal in tr-
pel silne bolečine. Zdaj so mor-
rali izkopati grob, kupili so kr-
sto, sami stroški, a denarja je

vedno manj. Napotila se je po-
kojnikova žena k oblasti, hote-
la je, da bi ji Jegorič vrnil de-
nar.

Denarja sicer ni dobila nazaj
toda za stvar so se zavzeli.

Mužika so raztelesili in našli
listek. Oh, gorje, na listku je
bil namesto bolnika podpisan
Andron. Vložili so tožbo, v ka-
teri so trdili, da 1. podpis ni
pravi; 2. listek je zložen; 3. li-
stek je za želodec prevelik.

A Jegorič je v svojo obram-
bo izjavil:

“Ne čutim se kirvega, list-
ka nisem podpisal, sam ga ni-
sem pogoltnil in tudi papir ni
bil moj. Krivega se čutim sa-
mo v tem, da je bil na listku
podpis Androna namesto bol-
nika. Tega nisem opazil.”

Največjo krivdo je prevzel
nase hlapec Andron. Dejal je:

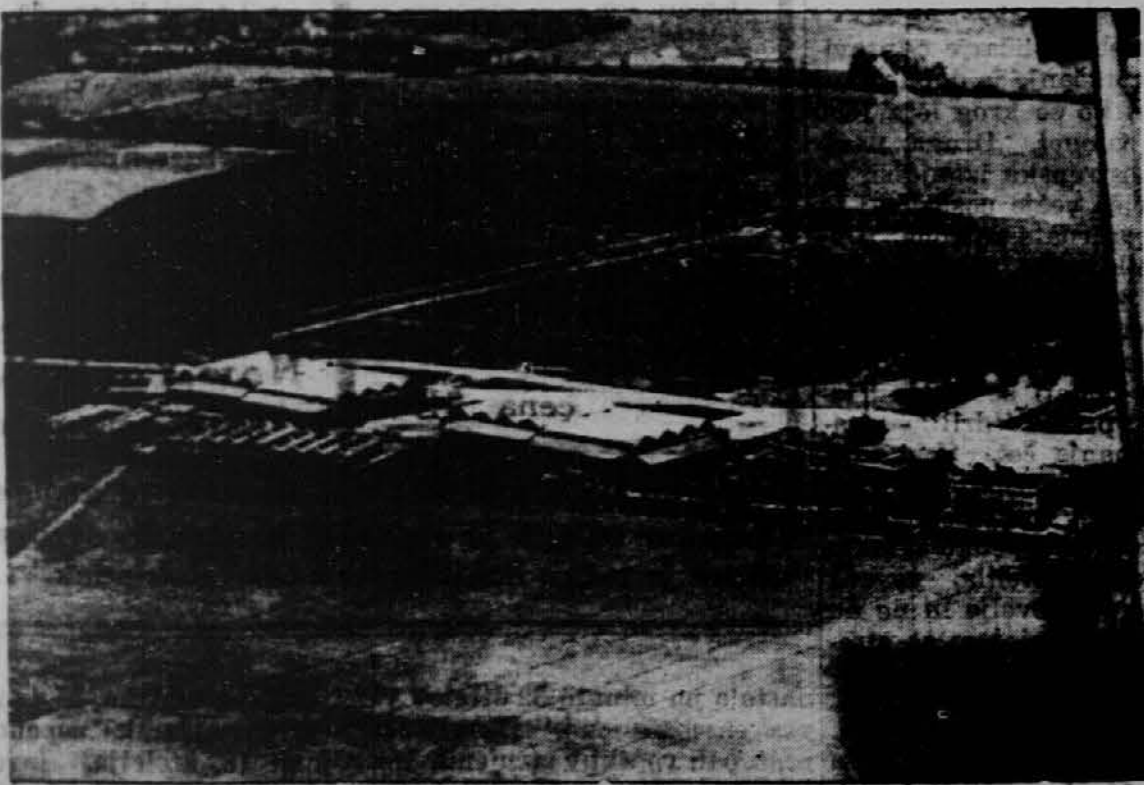
“Čeli dve uri sem pisal ta
listek, potil sem se pri tem in
razburjen sem podpisal sebe.
Morilec sem. Milosti prosim!”

Zdaj bodo sodili Jegoriča in
Androna. Bog ve, kako se bo
to izteklo.

ČE SE NE VEŠ, ZDAJ
IZVEŠ:

da je politični vpliv Gandhi-
ja v Indiji znatno popustil
da smejo potniki, namenjeni
v baltične države, prestopiti
državno mejo samo tedaj, če
imajo v potnem listu vizum So-
vjetske zveze;
da je novi generalni tajnik v
francoskem ministertvu za de-
lo bivši črkostavec Francois
Million;
da je po pojasnilu britske ad-
miralitete Nelsonova ladja
“Victory” popolnoma nedo-
taktajena ter ni bila z nje od-
streljena admiralska zastava
starega pomorščaka;
da je v Nemčiji in v zasede-
nih deželah, torej tudi v Fran-
ciji prepovedano predvajanje
ameriških filmov;
da je bil znani teniški prvak
Jean Borotra od francoske vla-
de imenovan za generalnega
komisarja za sport in fizično
vzgojo;
da je bil pred dnevi odprt
prekop med Dnjestrom in Bu-
gom;
da bodo z novim šolskim le-
tom zvišali število nemških uč-
nih ur na čeških šolah;
da so podružnice italijanskih
bank v Franciji obnovile svoje
poslovanje
da je Vilno proglašeno za
glavno mesto sovjetske Litve

NEMCI NAPADLI LONDonsko LETALIŠČE.

Nemški letalci so nedavno tudi ponovno bombardirali angleško letališče Croydon blizu Londona. — Croydon je največje letališče v Angliji.

Izlet s slikami

Cleveland, O.

Mogoče bo kateri naročnik
“Glas Naroda” hvaličen, ko
bo bral tole poročilo. So lju-
dje, ki se držijo enih časopisov
in zopet drugi, ki imajo druge.
“Glas Naroda” ima tudi svoje
naročnike. Kar mislim hvali-
žen, je namreč to, ker nazna-
njam v tem dopisu, da bom na-
redil malo potovanja s premič-
nimi domačimi slikami v o-
srednji zapad.

Mogoče bo katerega zanima-
lo videti slike kakršne prika-
zujem jaz. Zato naj ta dopis
služi v ta namen, da se slednji
lahko poslužijo te prilike.

Či mi potreba razlagati o sli-
kah, ker bi to vzelo preveč ča-
sa, z drugo besedo rečeno je, da
so moje slike domače, posnete
iz življenja našega naroda
tu v Ameriki in v stari domo-
vini.

Moje predstave se bodo vršile
v sledečih naselbinah: prva

se bo vršila v La Salle, Ill., 26.
sept. zvečer druga v ePoria,
Ill., v soboto 28. sept.; tretja v
Joliet, Ill., v nedeljo četrta v
ponedeljek v Chicago, Ill., 30.
sept., in peta pa v Milwaukee,
Wis., dne 3. oktobra. Nekaj
naselbin pričakujem, da se pri-
glašijo.

Od nekaterih strani so me
naprosili za predstave, drugim
naselbinam sem pa ponudil to
priliko, ker ni mogoče priredi-
ti v taki razdalji predstav, ka-
korsne imam jaz bolj pogosto-
ma.

Moje slike so povsod priljub-
ljene, kjerkoli jih vidijo, ker so
posnete pravilno in zavzemajo
najbolje izbirke iz življenja
našega naroda.

Med slikami bo veliko barva-
nih in veselih. Slike bo spre-
mljala glasba in razlaga. Kdor
se bo predstav vdeležil, bo go-
tovo zadovoljen z njimi.

Zapomnite si dneve in ako

vam je drago, se vdeležite za
vaše kratkočasje.

Anton Grdina,
lastnik slik.

SLUČAJ JE DOBER
DETEKTIV.

Pri zasledovanju zločincev
pomaga policiji zelo mnogo-
krat slučaj, ki je že mnoge zlo-
čince težkih kalibrov spravil v
roke pravice. Mnogokrat pa
se se zločinci ujamejo po lastni
neumnosti.

Pred kratkim je žepni tat v
Atenah ukradel na cesti neke-
mu gospodu denarnico in nato
poskušal izginiti v množici.
Med ljudmi pa, mimo katerih
se je rinil, je bil neki njegov
šolski znanec ki je hotel na
vsak način z njim govoriti. Ste-
kel je za njim, da bi ga dohitel.
Žepar je mislil, da je človek, ki
hiti za njim detektiv in je v
strahu na begu izpustil denar-
nico na tla. To pa je opazil
neki pravi detektiv ki je po-
bral denarnico in kmalu dohi-
tel tat.

IV Sarajevu je nedavno ne-

ki tat vlomil v trgovino in pri
tej priliki padel v sod medu.
Posrečilo se mu je, da se je sko-
bacial iz sode, toda en čevljev mu
je ostal v medu. Nekaj dni
kasneje je policija zvedela, da
se je na nekem vrtu spustil ve-
lik roj čebel na hlače, ki so se
tam sušile. Policija je takoj
zasumila zvezo med temi hlača-
mi in vlomom v trgovino. Po-
iskala je lastnika hlače, ki so
privabile čebele, in prav kmalu
se je izkazalo, da je imela do-
ber nos. Zadnji dokaz je bil
čevljev, ki so ga našli v sodu.

V Chicagu je neki gangster
bežal pred policijo. Ko je bil
že toliko spredaj pred policij-
skim avtomobilom, da je bil že
skoraj na varnem, ga je izne-
nada na nekem križišču ustavil
prometni stražnik, ki ga je ho-
tel samo opozoriti, da leva
prednja svetilka ne gori. Gang-
ster pa je v presenečenju dvig-
nil roke v zrak in se na ta na-
čin izlul, da ima slabo vest.
Seveda ga stražnik potem ni
pustil naprej, ampak ga je are-
tiral.

Spisi Josip Jurčiča:

- I. ZVEZEK: Uvod — Narodne pravljice in pripovedke. — Spomini na deda. — Jurij Kozjak. — Jesenska noč med slovenskimi polharji. — Domen. — Dva prijatelja.
- II. ZVEZEK: Jurij Kobila. — Tihotapec. — Vrban Smukova ženitev. — Klosterski žolnir. — Grad Rojinje. — Golida.
- III. ZVEZEK: Deseti brat. — Nemški valpet.
- IV. ZVEZEK: Cvet in sad. — Hči mestnega sodnika. — Kozlovska sodba v Višnji gori. — Dva brata.
- V. ZVEZEK: Sosedov sin. — Sin kmetskega cesarja. — Med dvema stoloma.
- VI. ZVEZEK: Dr. Zober. — Tugomer.
- VII. ZVEZEK: Lepa Vida. — Pina tobaka. Moč in pravica. — V vojni krajini. — Pravda med bratoma.
- VIII. ZVEZEK: Ivan Erazem Tatenbah. — Bojim se te. — Črtica iz življenja političnega agitatorja. — Telečja pečenka. — Šest parov klošas. — Po tobaku smrdiš. — Ženitev iz nevoščljivosti. — Spomini starega Slovence Andreja Pajka.
- IX. ZVEZEK: Rokovnjači. — Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ko je krompir grašč. — Pona-rejeni bankovci.
- X. ZVEZEK: Veronika Deseniška.

CENA VSAKE KNJIGE \$1.50

10 zvezkov...\$10

Ivan Pregelj: Izbrani Spis

Bogovec

Jernej

(Spisal Ivan Pregelj)

Pisatelj je posegel v dobo, ko se je začel širiti protestan-tizem po Slovenskem. Pridi-garja Jerneja je klasično opi-sal. Romanu so dodana po-trebna pojasnila.

Cena \$1.50

ODISEJ IZ KOMENDE. — Zapiski gospoda Lanspreškega. 269 strani.

V tem III. zvezku nam prikaže Pregelj prelepo po-stavo našega velikega narodnega gospodarja 18. sto-letja, Petra Pavla Glavarja. Hrbenico temu delu tvori že pred leti napisana večerniška zgodba o mla-dostnih letih Glavarjevih, a dopolnil je to mladostno sliko z Glavarjevimi zapiski, ki nam ga kažejo v njegovi življenjski modrosti pri čebelarstvu, na njego-vem gradu Lansprežu, kjer mu sivo glavo ozarja mlada ljubezen njegovega oskrbnika in nesrečne kon-tese Klare. S Peter Pavlom Glavarjem je ustvarjena najboljša slovenska ljudska povest. Knjiga nam po-ustvarja kos slovenske preteklosti in iz nje diha slo-venska zemlja sama.

Cena \$1.50

ROMAN TREH SRC. Spisal Jack Lon-don. (432 strani.) Ena najbolj za-nimivih in najdalših povesti slavnega ameriškega pisatelja. Ko jo člo-vek prične čitati, se ne more odtrga-ti od nje. Jack London je mojster opisovanja, navzlic temu je pa ro-man na vsi moč živahen in zanimiv.

Cena \$1.50

Naročite pri:
**Knjigarni
Glas
Naroda**
216 W. 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

V METEŽU

— Roman. — Spisala: MARIJA KMETOVA. —

13

Bogat je, prost — in gre si naprtiti žensko — žensko, kakršna je Tina! Saj ne rečem, je že bila, dokler je bila — zelo zaljubljen sem bil nekoč vanjo, a potem, take, kakršna je zdaj — Bog me varuj — in prav dobro je prišlo vse to z Gornikom. In jaz sem svobodna na vse štiri kraje in pojdem — pojdem — nentara res v Ameriko. Ali tudi ne; — ali pojdem in se vrnem; ali — kakor bo, pa bo. Zaradi Vande mi je malo sitno, saj jo imam pravzaprav rad. Vendar že vidim Tinino kri v njej in opažam pogled, ki mi niso dobrohotni. Nič ne mara zame. In kako bi! Ko vem, da ji Tina kvasi o meni tako in tako in Vandi nisem v njenih očeh, kar bi moral biti. Oh — ne bom se emiril imam še preveč življenske sile v sebi. Šalobarda, kdor vzdihuje ali se bije v takih slučajih! Nak, mene bi bilo škoda za vse tako početje. Hej — ves svet — ves mi je odprt!

Nehote je pomaknil klobuk na zatilnik in globoko zavzdihnil in se s širokim pogledom razgledal po mestu. Večji in večji je bil vireč krog njega in od morja sem je zaslišal žvižg siren in se je spomnil tujih krajev. "Vse bom se obredel, vsepovedi me bo dosti; za zakon pa nisem rojen in nisem bil in ne bom za spone, za skrbi." Počasi je šel po pomolu in njegov pogled je objel vso široko plan zelenega morja. Galeb so se zabaje zaganjali v breznežne vode in njih iskrea se belina se je svetilkala kakor srebrna luč. Tona je postajal in šel spet dalje, a potem se je okrenil in se napotil spet v mesto.

"Kam bi zdaj?" se je domislil. "K Bizjakovim pojdem, lepo je pri njih in gospa Polki me bo gotovo vesela," je sklenil in kmalu vstopil v starinsko hišo, ki ji je bilo videti, da stoji za vse večne čase in se ne zmeni za ves svet. Modro je gledala na široko, murko in resno cesto, ki se ji je poznala le skrb za bogastvo, za denar in trgovino. Tu ni bilo izločb, onih kričev, ponujajočih se. V resni mogočnosti je bila cesta vseč sami sebi, kakor bi vedela, koliko bogastva je okrog nje. Tu in tam je široko gledal napis raznih trvd in znanih imen: težki vozovi so stali pred hišami ali se zabaje in škripaje počasi mikači proti morju in kolodvoru. Mogočna vseoblast denarja in treznega stoletja starost dela je polnila vso cesto.

Zamolkelo je zazvonil zvonec pri vratih in služkinja je odvedla Toneta v saln, kjer so se v pohištvo, slikah in zavešah mešali okusi in neokus vseh časov in se gnetli slogi vseh zadnjih desetletij. Že so se odprla vrata sosednje sobe in Poldi je vzkliknila z najprijaznejšim naglasom:

"Dobrodošli, dobrodošli, dragi gospod Mlakar!"

"Klanjam se, milostljiva!" Tona se je globoko priklonil in poljubil Poldino roko, da je Poldi živo zardela in dejala še prijazneje.

"Sedite, sedite, gospod, in bodite kakor doma."

Tona se je zahvalil in se pogreznil v ogromen naslonjač. Poldi pa je sedla na zofa, ponudila cigarete in tudi sama segla po njih.

"Poslavljam se, gospa," je prišel Tona in bil nenadoma prepričan o resničnosti svojih besed.

"Poslavljam se? Pa kam hočete zdaj na na ješen?"

"V Ameriko."

"Moj Bog, ali se norčujete? Je resnica?"

Poldi je poskočila in ploskala z rokami. "Pa kaj vas je napotilo k temu in — Tina, kaj bo ona?" je hitela v eni sapi dalje in sedla tik Toneta.

"Tina? Ah, to sem zapodil."

"Gospod Mlakar, prečim vas, spravljate me v največjo zadovednost! Govorite, govornite, kaj se je pripetilo, kaj je vendar?"

"In kaj menite, da bom mirno gledal vso to stvar z Gornikom?" z

"Ah!"

"Saj vam je gotovo znano vse — in veste, jaz nisem človek, ki bi mirno trpel, da mu hodi kdo po glavi, pa če je to sam gospod Gornik. Ej, no, štreto sem jima zmedel."

"Za božjo voljo, je res to, kar pravite? Ah, moj Bog, da je prišlo tako dašč. Kako se mi smilite, vi revež ubogi!"

"Hvala vam za sočutje, ki sem ga v resnici potreben. Saj si morete misliti, da se mi trga srce pri tem, ko moram razdreti zakon..."

"Ne vi, ne vi, gospod Mlakar, ona ga je razdrla!" je hitela Poldi in odhitela k oknu in se spet vrnila.

"Žal, res je to — in vendar, gospa, hudo mi je." Tako je bil prepričan o tem, kar je govoril, da se je Tona kar pogreznil v tragičnost nanižjenega položaja.

Poizkusi izkrcanja na angleških otokih v zgodovini

V vojaškem pogledu že dolgo ni mogoče smatrati Anglije kot otoka v smislu popolne osamljenosti. Odkar je vsa flandrijska in francoska obala na Atlantiku v rokah Nemcev, je Anglija neposredno ogrožena. Širina Kanala na najozkejšem mestu ne dosega niti 40 km. Torej je razdalja med celino in med Anglijo tako majhna, da jo je kaj lahko preleteti in celo streljati je mogoče s topovi na drugo stran. Anglija, ki se je še pred nekaj meseci čutila varno na svojem področju, je sedaj neposredno v vojnem področju. Angleški narod še upravičeno boji, da bodo Nemci poizkusili na kak način izkrcati svojo vojsko na Angleškem, kar bodo verjetno poizkusili istočasno na mnogih krajih. Dejstvo je, da se je v zgodovini že parkrat ponovil poizkus, izkrcati večje število četa na Angleškem. Z eno izjemo so do sedaj taki poizkusi še vedno uspeli.

Julij Cezar — osvajalec Anglije.

Prvi ovražni napad na britanski otok se je izvedel Rimljanom pod vodstvom Julija Cezarja. Leta 55 in 54 pred Kr. se je Cezar z dvema legijama izkrcal v Angliji s pomočjo 80 prevoznih ladij, 18 ladij je vozilo konjenice, ves prevoz pa je ščitilo nekaj bojnih ladij. Cezar prvotno ni mislil trajno zasedati otoka. Keltsko prebivalstvo se je Rimljanom hudo upiralo. Prvi poizkus se je Cezarju sploh ponesrečil, ker zaradi viharjev na morju ni mogel pravočasno spraviti čez morje konjenice. Ponovil je poizkus leta 54, tokrat s petimi legijami in 2000 konjeniki. Sedaj se mu je posrečilo, da je prodrl do Tenže. Premagal je Kelte, a se zopet vrnil nazaj čez Kanal, ker je očividno mislil, da bo težko vzdržati trajno posadko na otoku. Tako je angleško otočje ostalo še nadalje svobodno rimskega gospodarstva in šele 90 let pozneje, to je v letu 44 po Kr. so Rimljani z velikimi silami prišli na otok in si ga v dolgoletnih bojih skoraj vsega podjarmili.

Vpad Anglov in Saksov.

Rimljani so angleško otočje držali z legijami, ki so bile sestavljene po večini iz tujih rodov. Popolnoma niso mogli otokom nikdar zagospodarovati. Zato so leta 401 rimske legije, da se izognejo večjim žrtvam, otok zapustile. Divji Škoti in Pikti so zagospodarovali na otoku. Otok je postal tako rekoč dežela brez gospodarja in je umljivo, da so nanj silili tudi razni germanski rodovi iz evropske celine, kakor Saksi. Angli in Juti. Okrog leta 450 se je izkrcalo več omenjenih germanskih rodov na otočju, kjer so ustanovili sedem kraljestev, ki so se borila med seboj na eni strani, na drugi strani pa z domačini. Poldrugo stoletje so trajali ti medsebojni boji med Briti, ki so bili premagani in so se izselili deloma v severozapadni del Galije, ki je po njih dobilo ime Bretonija, deloma pa so jih Anglosasi potisnili v Cornwall in Wales, kjer so svoje svojstvo ohranili do današnjega dne. Iz sedmih kraljestev pa je okrog leta 830 pod vodstvom Egberta iz Wesseksa nastalo angleško kraljestvo.

Danski napadi na otok.

Kmalu po ustanovitvi angleškega kraljestva pod Egbertom so se pričeli napadi novih ljudstev na angleško otočje. Anglosasi niso sami imeli brodovja, zato so se morali na to omejiti, da so odbijali sovražne napade pred lastno obalo. Že leta 835 so se Danci na 35 ladijah izkrcali ob izlivu Temže in premagali Egberta. Tudi njegov nečak Alfred Veliki (I. 872—901) se je moral spočetka pred Danci umakniti in jim prepustiti del obale. Pozneje je Alfred zgradil močno ladje-

vje in je izboljšal svojo vojsko tako, da se je mogel uspešno boriti proti napadom Vikingov. Že njegov naslednik je mogel leta 937 Dance popolnoma pognuti z otoka. Pozneje so Danci še vedno ponavljali svoje napade na angleško otočje z menjačnim uspehom.

Za nekaj časa se jim je posrečilo zasedati velik del otoka Sin danskega kralja Knut Veliki (1016—1035) je bil celo priznan od anglosaskih velikašev za kralja in je združil v svoji roki angleško, dansko in norveško krono. S tem je Anglija prav za prav prišla pod tujo oblast.

Viljem Osvajalec se je izkrcal s 60.000 možmi.

Po Knutovi smrti je mogoče no dansko kraljestvo zopet razpadlo in v Angliji je zavladal Edvard Spoznavalec, ki je bil potomec angleške vladarske družine. Edvard pa je v mladih letih živel v Normandiji in je zaradi tega podpiral in pospeševal na otočju vse, kar je prihajalo iz celine. Radi tega je prišel v nasprotje s svojimi podložniki. Po njegovi smrti zato Anglosasi niso več volili kralja iz stare kraljeve hiše, ampak so izvolili hrabrega Harolda, ki je bil borec za stare anglosasko tradicije. Tedaj pa se je naenkrat oglašil Viljem, ki je vladal v Normandiji in zahteval angleško krono za sebe, češ, da mu jo je Edvard pred smrtjo obljubil, ko se je mudil na Francoskem. Ker so se Anglosasi upirali, da bi ga priznali za kralja, se je pripeljal na otok s 60.000 vojščaki in se izkrcal pri Hastingsu. 18. oktobra 1066 je premagal Viljem domačinsko vojsko v silno krvavi bitki, v kateri je padel tudi kralj Harold. Viljem je zavladal na ta način nad otočjem.

Ponesrečen Napoleonov poskus.

Pretekla so stoletja, ne da bi se kdo z oboroženo silo lotil angleškega otočja. Obe srednjeveški pomorski velesili, Španija in Holandija sta bili preje potolčeni, preden sta mogli priti v bližino angleškega otočja. Anglija si je zgradila veliko vojno brodovje za varstvo svojega otočja in svoje morske posesti. Šele v Napoleonovih časih je nastopila znova nevarnost za Anglijo, da se bodo Francozi skušali izkrcati na otokih. Položaj pred dobrimi 100 leti je bil približno takšen kot danes. Kakor sedaj Nemčija, tako je tedaj Napoleonova Francija obvladala skoraj vso Evropo. Francozi premoči v Evropi pa se je tedaj zoperstavljala Anglija, kakor se zoperstavlja sedaj nemški premoči v Evropi. Napoleon je v Angliji zrl svojega glavnega nasprotnika. Že v Egiptu se je zaman trudil, da bi Anglijo smrtno zadel. Ko je videl, da po tem indirektnem potu ne more Anglijo do živega, se je odločil, da jo napade na njenem lastnem otočju.

Napoleon je pripravil 70.000 mož.

Leta 1803 je francoska vojska imela vse leto na flandrijskega obali prave vaje v izkrcanju. Napoleon je imel namen prepeljati svojo vojsko na Angleško v dolgih, temnih in meglenih zimskih nočeh. Ker pa je imel slabšo mornarico kakor Angležji, je hotel prevoz izpeljati s trgovsko mornarico. Da bi Angleže prevareli, pa je hotel nastopiti z vojno mornarico neke drugod. Misli je, da se bo mogel izkrcati v najboljšem primeru v nekaj urah, v najslabšem pa vsaj v 14 dneh. Sredi januarja leta 1804 je zbral v Boulogneu 70.000 mož, ki jih je nameraval povesti na Angleško po isti poti, po kateri so nekoč šli Normani. Izkazalo pa se je, da so pristaniške naprave premajhne za tako

podjetje. Imel je tudi premalo ladij in vreme je bilo izredno slabo. Tako je mrnila zima, spomladi in v poletju pa je Napoleon ni več upal zaradi svetlih noči poizkusiti prevoz na Angleško. Končno je Napoleon napravil še drug načrt, da bi se iz Bresta izkrcal na Irskem in tako prišel Angležem za hrbet. Toda tudi iz teh načrtov ni bilo nič, zlasti ker je umrl admiral Latouche, s katerim je Napoleon o svojih načrtih razpravljal in ki naj bi bil vodja ekspedicije na Angleško.

TEHNIŠKA VOJSKA PRED 400 LETI.

Dandanašnji je pač vsakomur znano, da je moderna vojska vojska tehnike. A prav tako je pravilno rečeno, da je bila sleherna vojna zmeraj tehniška vojna. Seveda so bili časi, ki v njih tehnika ali bolje rečeno — tehniški napredek v vojskovanju ni bil važna zadeva. Nasprotno pa je bila doba krog leta 1500 doba mnogih novih tehniških zamisli tudi na področju vojskovanja. Iz najdba iziskarstva je podpirala ta razvoj. Spisi so oboroženi tehniki, zidanju trdnjav in strategiji so jako narasli. V dobelih bukvah tedanje dobe najdemo različne tehniške fantazije, ki dandanes niso kar nič več tako fantastične, na primer: načrte bojnih vozil, ki so polni topovskih cevi, ki molijo iz vozov, celo načrte vozov, ki je njih pogonska sila — to so bili konji — skrita v notranosti; to je bil pač srednjeveški tank.

Med drugimi konstrukcijami ki so prodrele šele mnogo kasneje, zasledimo topove z zadnjim polnim; metalce ognja, zažigalne bombe, potapljaške zvonove za pionirje; prve težke strojne puške, nazvane mutvaške razgle — skratka, bilo je mnogo novotarij in tehniški duh je bil vsepovedno izredno razgiban. Novo oborožena tehnika je bila tudi taktično izražena; pojavila se je strokovna četa. Jezdeci so kot novost dobili puške. Nastalo je prvo moderno topništvo, lahko in težko bojno topništvo, medtem ko so spočetka topove uporabljali samo kot obrambo za trdnjave. "Debeli Bertha" srednjega veka je tehtala 80 stotov in je bilo za njeno in za vso opremo potrebnih 72 konj. V 30-letni vojni je švedski kralj Gustav Adolf spravil na bojne poljane izredno novost: topove za pehoto. To so bili lahki topovi, ki so bile njihove cevi prevlečene z usnjem. Njegovi vojaki so imeli tudi prve lahke muškete — puške.

V 17. stoletju se je pojavilo važno tehniško taktično vprašanje: ali se naj še obdržijo čete s sulicami poleg strelcev? Ali je treba sulicarje odpraviti? To vprašanje je dobilo svoj odgovor, ko so krog leta 1680 iznašli bajonet. Druga, navidezno postranska iznajdba, pa je imela še večje posledice: to so bile papirnate patrone. Dolež je bilo treba namreč zmeraj prej vzeti smodnik iz mošnje, treba ga je bilo izmeriti in ga nato stresti v cev. K temu je treba dodati še tretjo "iznajdbo": pruski "dril" — način izvežbanja čet. Šele zdaj je bilo mogoče pospešiti hitrost in natančnost streljanja. Zdej je pehota lahko vsako minuto po štrikrat ustrelila, seveda kot salvo na povelje in ne da bi pomerili. Pri tem so streljali v oddelkih. Ker je sestojal bataljon iz osmih pelotonov, je nastal pri dobrem izvežbanju način streljanja, ki je sličil streljanju s strojnicami. Ko je poslednji oddelček nehal streljati, je začel streljati spet prvi, ki je bil medtem že napoln svoje puške. Tako je

Nova zaloga...

in tudi nekaj novih knjig in pisateljev

SLOVENSKE KNJIGE

CIGANKA

Povest o mladji ciganki, ki so jo hoteli prodati, pa je pobegnila.

cena 75c

DAMA S KAMELJAMI

Pisatelj sam pravi, da je knjiga uganka. Strmi vanjo kot v zastor, ki zakriva oder, kjer se bo igral kos življenja. In v tem slavnem romanu se res igra velik kos zelo zanimivega življenja.

cena \$1.75

HUBERT

Spisal Paul Keller. Roman iz lovskega življenja.

cena \$1.—

JARI JUNAKI

Spisal RADO MURNIK. Knjiga vsebuje 12 kratkih, smešnih povesti in bo vsakomur v veliko razvedrilo in zabavo.

cena \$1.—

JERNAČ ZMAGOVAČ

Spisal sloviti poljski pisatelj HENRIK SIENKIEWICZ. Kakor vsi njegovi romani, je tudi ta zelo zanimiv.

cena \$1.—

KRAJ UMIRA

Spisal JOŽKO JURČ. Mladí koroški Slovenec zelo jasno in zanimivo popisuje življenje kmetov in rudarjev.

cena \$1.—

KAKOR HRASTI V VIHARJU

Spisal Strachwitz. Zelo zanimiva povest iz domačega življenja.

cena 75c

MOJE ŽIVLJENJE

Spisal IVAN CANKAR. Najboljši slovenski pripovednik in pisatelj je Cankar, ki v tej knjigi pripoveduje marsikaj zanimivega iz svojega življenja.

cena 75c.

NA POLJU SLAVE

Spisal HENRIK SIENKIEWICZ. Pisatelj popisuje slavno zmago poljskega kralja Jana Sobieskega nad Turki pri Hotinu in s tem osvobodjenje Poljske. S to zmago je bila končana turška sila, pod katero so toliko trpeli tudi slovenski kraji.

cena \$1.—

OTROCI SOLNCA

Spisal IVAN PREGELJ. Poznani slovenski pisatelj popisuje čudovit svet med žarkostjo južnega solca in senco hladne severne noči.

cena \$1.—

ROŠLIN in VERJANKO

Spisal JANKO KERSNIK. Kersnik, ki je poleg Josipa Jurčiča naš najboljši pripovedni pisatelj, v tem romanu popisuje življenje in dogodke na gradu Dvor v dolini Krke na Dolenjskem. Roman je zelo zanimiv od začetka do konca.

cena \$1.—

ROKOVNJAČI IZPOD TRATE

Spisal Kazimir Przerwa-Tetmajer. Zelo zanimiva povest o divjem lovcu Gruntovskem.

cena 75c

SAMOSTANSKI LOVEC

Spisal L. Ganghofer. Ganghoferja piševaljo med najboljši solonske pisatelje. — Samostanski lovec je najboljši mojsterski njegovo delo.

cena \$1.50

SODNIKOVI

Spisal JOSIP STRITAR. Starosta naših pisateljev in pravzaprav oči pravilne slovenščine v tem svojem romanu živo in zanimivo popisuje življenje na deželi.

cena \$1.75

SREČANJE Z NEPOZNANIM

Spisal MIRKO JAVORNIK. Pisatelj v knjigi pove isto, kot pove naslov: srečal se je z ljudmi, med katerimi so nekateri že mrtvi, drugi še živi. Njihova usoda je bila zanimiva, pri nekaterih tudi tragična. Pred vsem pa popisuje resnično življenje posameznih.

cena \$1.—

V ZARJE VIDOVE

Spisal OTON ZUPANČIČ. Najboljši in še živeči slovenski pesnik podaja s to zbirko zopet nekaj umotvorov. Pesmi so posvečene njegovi ženi Ani.

cena \$1.—

V LIBIJSKI PUŠČAVI

Spisal A. Conan Doyle. Zelo zanimiv roman, čegar dejanje se dogaja v Egiptu, v deželi bajnega Nila.

cena 50c

ZADNJI VAL

Spisal IVO ŠORLI. Poznani slovenski pisatelj nam v tej knjigi podaja zelo zanimive podatke o svojih doživljajih v Rogški Stolini.

cena \$1.—

ZNANCI

Spisal RADO MURNIK. Poznani humorist v tej knjigi kaže razne značaje ter knjiško sam označuje kot "Povesti in orisi."

cena \$1.25

ZIMA MED GOZDOVI

Spisal Pavel Keller. V tem romanu Keller v svetlih barvah riše dogodeke na kmetih in posebno v gozdovih.

cena \$1.25

ŽITO POGANJA

Spisal Rene Bazin. Francoski roman zelo nepete vsebine.

cena 75c

ZADNJI MOHIKANEČ

Spisal J. F. Cooper. Dejanje se vrši v letu 1757, ko so še Indijanci kraljevali v lepi Mohawk dolini v krku, ki obsega sedanjí državi New York in Vermont.

cena \$1.—

Naročite pri:

KNJIGARNI "GLAS NARODA" 216 W. 18th Street, New York, N. Y.

Poštino plačamo mi.

Rojakom priporočamo, da naročijo te knjige že sedaj, ker zaloga je omejena in zaradi evropskih razmer je težko dobiti v tem času dokladek.

nastalo na minuto 32 strelav v vsakem bataljonu. Hkrati so nastopali vojaki in strnjene čete "z istim korakom" nato je sprednja vrsta pokleknila; streljali so v tričlenih salvah na daljavo 150—200 metrov. To je bila tako imenovana linijska taktika, ki je mnogo pripomogla k uspehom v vojnah 18. stoletja. Izgubila pa je svoj pomen, ko je Napoleon iznašel novo taktiko strelske linije in je z njo in z izboljšanimi puškami dosegel svoje velike uspehe.